

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 233/2020-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. mája 2020 o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 17 Charty základných práv Európskej únie postupom a uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnávka, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II ČVS: ORP-1425/TK-B2-2019 zo 16. októbra 2019 a postupom a uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II č. k. 1 Pn 1105/17/1102-3 z 26. novembra 2019 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti [REDAKČIA] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a základného práva podľa čl. 17 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom a uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnávka, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II (ďalej len „obvodné oddelenie“) ČVS: ORP-1425/TK-B2-2019 zo 16. októbra 2019 a postupom a uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pn 1105/17/1102-3 z 26. novembra 2019.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením ČVS: ORP 1425/TK-B2-2019 zo 16. októbra 2019 poverený príslušník obvodného oddelenia podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietol trestné oznámenie sťažovateľa - vo veci podozrenia zo spáchania prečinu poškodzovania spotrebiteľa podľa § 269 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorý mal byť v zmysle trestného oznámenia sťažovateľa spáchaný tým, že osoba konajúca v mene spoločnosti BVfon Slovakia, s. r. o., Kultúrna 19, Bratislava, IČO 35 972 840, 31. júla 2016 a 11. novembra 2015 s Generálnym riaditeľstvom Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „generálne riaditeľstvo“) a ústavmi Zboru väzenskej a justičnej stráže uzatvorila nevýhodné zmluvy o poskytovaní elektronickej telekomunikačnej služby a ako podnikateľ nachádzajúci sa na relevantnom trhu v dominantnom postavení účtovala neprimerane vysoké ceny za telefónne služby poskytované väzňom, čím mala spotrebiteľovi spôsobiť bližšie nezistenú škodu,

- a vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania účasti na hospodárskej súťaži podľa § 250 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorý mal byť v zmysle trestného oznámenia sťažovateľa spáchaný tým, že osoba konajúca v mene spoločnosti BVfon Slovakia, s. r. o., Kultúrna 19, Bratislava, IČO 35 972 840, 31. júla 2006 a 11. novembra 2015 v rozpore so zákonom o ochrane hospodárskej súťaže s generálnym riaditeľstvom a ústavmi Zboru väzenskej a justičnej stráže uzatvorila zmluvy o poskytovaní elektronickej telekomunikačnej služby a v presne nezistenom čase títo uzavreli záväzok, že počas platnosti zmlúv neuzavrú žiadnu zmluvu s iným operátorom, a tak malo dôjsť k vylúčeniu efektívnej hospodárskej súťaže, čím mala byť inému súťažiteľovi spôsobená bližšie nezistená škoda.

Proti tomuto uzneseniu povereného príslušníka obvodného oddelenia podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej okresná prokuratúra rozhodla napadnutým uznesením č. k. 1 Pn 1105/17/1102-3 z 26. novembra 2019 tak, že sťažnosť sťažovateľa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že napadnuté uznesenie obvodného oddelenia, v zmysle odôvodnenia ktorého v predmetnej veci absentujú dva z obligatórných znakov skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania spotrebiteľa podľa § 269 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, a to určenie sumy škody a zavinenie páchatel'a vo forme úmyslu, je absolútne svojvoľné a arbitrárne. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ taktiež namieta, že obvodné oddelenie nedostatočne zistilo skutkový stav.

Rovnako aj vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého uznesenia okresnej prokuratúry sťažovateľ z obdobných dôvodov namieta jeho svojvoľnosť a arbitrárnosť. Predmetnému uzneseniu okresnej prokuratúry sťažovateľ taktiež vyčíta vágnosť, pričom podľa jeho názoru uvedené predstavuje formálnu vadu zakladajúcu neexistenciu rozhodnutia okresnej prokuratúry, resp. jeho ničotnosť (paakt). Okresná prokuratúra podľa názoru sťažovateľa nedostatočným spôsobom reflektovala na jeho sťažnostné argumenty a vydala nepreskúmateľné rozhodnutie.

Sťažovateľ taktiež namieta, že podľa jeho názoru obvodné oddelenie a okresná prokuratúra mali ním uvádzané skutočnosti preveriť a ďalej objektivizovať, čo neurobili.

Napadnutými postupmi a rozhodnutiami obvodného oddelenia a okresnej prokuratúry tak podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu jeho základného práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a základného práva podľa čl. 17 charty, ako aj základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

4. Vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, možno zhrnúť, že podľa názoru sťažovateľa k namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a základného práva podľa čl. 17 charty došlo tým, že obvodné oddelenie napadnutým uznesením ČVS: ORP-1425/TK-B2-2019 zo 16. októbra 2019 arbitrárne odmietlo trestné oznámenie sťažovateľa, ako aj tým, že okresná prokuratúra napadnutým uznesením č. k. 1 Pn 1105/17/1102-3 z 26. novembra 2019 arbitrárne zamietla ako nedôvodnú sťažnosť sťažovateľa proti predmetnému uzneseniu obvodného oddelenia.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa vlastniť a užívať majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru a právo na majetok podľa čl. 17 Charty a právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivý súdny proces postupom Obvodného oddelenia PZ Trnávka Okresného riaditeľstva PZ Bratislava II v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1425/TK-B2-2019 a jeho uznesením zo dňa 16. 10. 2019 ako aj postupom Okresnej prokuratúry Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 1105/17/1102 a jej uznesením zo dňa 26. 11. 2019 sp. zn. 1 Pn 1105/17/1102-3 porušené boli.

2. Uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 26. 11. 2019 sp. zn. 1 Pn 1105/17/1102-3 zrušuje a vec vracia Okresnej prokuratúre Bratislava II na ďalšie konanie.“

6. Sťažovateľ zároveň ústavný súd požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

7. Dňa 20. februára 2020 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým ústavný súd požiadal o vyhotovenie a zaslanie fotokópie jeho ústavnej sťažnosti a jej príloh.

8. Dňa 27. apríla 2020 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľa, ktorým ústavnému súdu oznámil, že jeho ústavnú sťažnosť, ktorá bola ústavnému súdu doručená 4. februára 2020, berie v celom rozsahu späť, o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom v tejto veci nežiada a žiadosť o jeho ustanovenie berie späť, na vyhotovení fotokópie predmetného spisu ústavného súdu trvá.

II.

Relevantná právna úprava

9. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

13. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej

len „zákon o ústavnom súde“) návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

14. Podľa § 127 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

Sťažovateľom označené referenčné právne normy

15. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

16. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

17. Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. Predchádzajúce ustanovenie nebráni právu štátov prijímať zákony, ktoré považujú za nevyhnutné, aby upravili užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom a zabezpečili platenie daní a iných poplatkov alebo pokút.

18. Podľa čl. 17 charty každý má právo vlastniť svoj oprávnene nadobudnutý majetok, užívať ho, nakladať s ním a odkázať ho. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku, s výnimkou verejného záujmu, v prípadoch a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon, pričom musí byť včas vyplatená spravodlivá náhrada. Užívanie majetku môže byť upravené zákonom v nevyhnutnej miere v súlade so všeobecným záujmom.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

19. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľovo podanie je možné kvalifikovať ako ústavnú sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 42 ods. 2 písm. f), § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde.

20. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu a základného práva podľa čl. 17 charty napadnutým postupom a uznesením obvodného oddelenia ČVS: ORP-1425/TK-B2-2019 zo 16. októbra 2019, ako aj napadnutým postupom a uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 1105/17/1102-3 z 26. novembra 2019.

Podľa názoru sťažovateľa k porušeniu ním označených práv malo dôjsť tým, že obvodné oddelenie napadnutým uznesením ČVS: ORP-1425/TK-B2-2019 zo 16. októbra 2019 arbitrárne odmietlo trestné oznámenie sťažovateľa, ako aj tým, že okresná prokuratúra napadnutým uznesením č. k. 1 Pn 1105/17/1102-3 z 26. novembra 2019 arbitrárne zamietla ako nedôvodnú sťažnosť sťažovateľa proti predmetnému uzneseniu obvodného oddelenia.

21. Z už uvedeného vyplýva (bod 8), že sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 27. apríla 2020 svoju ústavnú sťažnosť vzal v celom rozsahu späť.

22. V posudzovanom prípade vzhľadom na to, že sťažovateľ vzal svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť, ústavný súd rozhodol o nej podľa § 127 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, t. j. ústavný súd konanie o tejto ústavnej sťažnosti sťažovateľa zastavil (obdobne napr. I. ÚS 102/2020 a i.).

23. Pokiaľ ide o sťažovateľovu žiadosť, aby ústavný súd vyhotovil a zaslal mu fotokópiu spisu ústavného súdu vo veci jeho ústavnej sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že zákon o ústavnom súde sťažovateľovi takúto možnosť (t. j. poskytovanie kopírovacích služieb zo strany ústavného súdu) neposkytuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. mája 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu